

Да научим тайната да вършим всичко в Христос като Този, Който ни укрепва, за да живеем Христос, да величаем Христос и да придобиваме Христос за Неговата слава в църквата

Пасажи от Писанията: Фил. 1:19-21а; 2:2; 3:14; 4:6-8, 11-13

I. Павел научи тайната да върши всичко в Христос, Който е Укрепващият—Фил. 4:11б-13:

- А. Фразата *научи тайната* показва, че Павел беше навлязъл в нова ситуация, в нова обстановка; когато се оказваме в нова обстановка, трябва да научим тайната да живеем в дадената обстановка.
- Б. Фразата *научих тайната* буквално означава „бях посветен“; тази метафора означава, че човек бива посветен в тайно общество и получава наставления в неговите основни принципи.
- В. Когато Павел се обърна към Христос, той беше посветен в Христос и в Тялото Христово; той научи тайната как да приема Христос като живот (Кол. 3:4), как да живее Христос (Фил. 1:21а), как да величае Христос (20-ти стих), как да придобива Христос (3:8, 12) и как да живее църковния живот (1:8, 19; 2:1-4, 19-20; 4:1-3).

II. Вярващите са ученици, хора, които учат тайната, което означава, че те учат Христос като реалността в Исус, позволявайки на Духа на реалността да ги води в цялата реалност на истинското състояние на живота на Исус, както е описан в четирите Евангелия, един живот, в който Исус вършеше всичко в Бога, с Бога и за Бога; Бог беше в Неговото живее-не и Той беше едно с Бога—Йн. 16:13; Еф. 4:20-21:

- А. Последователите на Христос се учеха чрез Христовия човешки живот на земята като образец на Богочовека, Който живееше Бога, като се отричаше от Себе Си в човешката Си природа (Йн. 5:19, 30), и по този начин преживяваха коренна промяна в представите си относно човека (Фил. 3:10; 1:21а).
- Б. Понеже Христос живееше Бога, като се отричаше от Себе Си в човешката Си природа, Той „се научи на послушание от това, което пострада“ (Евр. 5:8) и „стана послушен до смърт, даже смърт на кръст“ (Фил. 2:8).
- В. Ние учим Христос (Мт. 11:29) съгласно Неговия пример, но не чрез природния си живот, а чрез Неговия живот във възкресение, който е живот на послушание; ученикът живее божествения живот в човешкия си живот.
- Г. „Аз бях във възстановяването и в продължение на осемнайсет години наблюдавах действията на брат Ний. Нещата, които наблюдавах в него, ме учеха на всичко“ (*The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997*, том 5, “The Vital Groups,” стр. 76).
- Д. Като Господни ученици, като хора, които се учат от Него, ние постоянно се намираме под Неговото обучение като Божията благодат, която също така ни се яви като „благодатта и човеколюбиеето на Бога, нашия Спасител“; тази благодат „учи да се отречем от нечестияето и от светските страсти и да живеем благоразумно, праведно и благочестиво в настоящия век, като очакваме блажената надежда, славното явяване на нашия велик Бог и Спасител Исус Христос“—Тит 3:4; 2:11-13.
- Е. Понеже сестрите в църковния живот са Господни ученици, по-възрастните сестри трябва да бъдат едно с Господа, за да обучават младите сестри „да обичат мъжете си и децата си, да са разбрани, целомъдрени, да работят по домовете си, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието слово“—2:3-5.
- Ж. Като ученици на Господа, трябва да се покоряваме на Господното слово и да „отидем и да научим какво значи това“; Бог иска да покаже милост към окаяните грешници и затова

Той иска ние да показваме милост в любов към другите—Мт. 9:12-13; Мих. 6:6-8; Мк. 12:33.

III. Тайната в 4-та глава на Филипяни е да вършим всичко в Христос като Този, Който ни укрепва—13-ти стих; Химн №564:

- А. Павел беше човек в Христос (2 Кор. 12:2а) и той искаше другите да го намират в Христос; във Филипяни 4:13 той заяви, че може да върши всичко в Онзи, т.е. самия Христос, Който го укрепваше; това е едно всесъдържащо и заключително слово относно неговото преживяване на Христос; то е огледално отражение на Господното слово в Йоан 15:5 относно нашето органично взаимоотношение с Него: „Отделени от Мен, не можете да направите нищо“.
- Б. Павел изцяло се намираше в юдаизма под закона и другите винаги го намираха в закона, но по време на своето обръщане той беше преселен от закона и от предишната си религия в Христос и стана „човек в Христос“—2 Кор. 12:2а.
- В. Сега той очакваше да бъде намерен в Христос от всички свои наблюдатели; това показва, че той се стремеше да потопи и да напои цялото си същество с Христос, за да могат всички, които го наблюдават, да го намерят напълно в Христос; само когато се намираме в Христос, ще можем да изразяваме и величаем Христос—Фил. 3:9а; 1:20.
- Г. От една страна, бидейки укрепени от Христос, можем да живеем доволен живот (4:11-12); от друга страна, бидейки укрепени от Христос, можем да бъдем истинни, честни, праведни, чисти, достойни за обич и похвални (8-ми стих).
- Д. Думите на Павел относно Христос, като Укрепващия, се отнасят конкретно за Христовото укрепване, с което Христос ни дава силата да Го живеем като наши добродетели, за да можем да Го величаем в Неговото безгранично величие; живеенето на живот с такива добродетели е нещо много по-трудно от вършенето на християнска работа и дела.

IV. Практическият начин да вършим всичко в Христос като Този, Който ни укрепва, се вижда във Филипяни 4:6-7: „Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус“:

- А. Самият Христос е Божият мир, който превъзхожда всеки разум—Ис. 9:6; Йн. 14:27; Лк. 7:50; Римл. 3:17; 5:1; 8:6; 15:13; 16:20.
 - Б. Изразът *на Бога* обозначава движение към нещо, в смисъл на жив съюз и общуване, т.е. общение; следователно смисълът на израза *на Бога* в този стих е „в общение с Бога“—Фил. 4:6.
 - В. Резултатът от практикуването на общение с Бога в молитва е, че ние се наслаждаваме на Божия мир; Божият мир всъщност е Бог като мир (9-ти стих), влят в нас чрез нашето общение с Него в молитва, като противовес на бедите и противоотрова срещу безпокойството (Йн. 16:33).
 - Г. Бог на мира стои на стража пред нашите сърца и мисли в Христос и ни кара да се чувстваме спокойни (вж. Ис. 30:15а); ако искаме да живеем живот без безпокойство, трябва да осъзнаем, че всички наши обстоятелства, били те добри или лоши, са отредени от Бога, за да послужат за изпълнението на нашата съдба да придобиваме Христос, да живеем Христос и да величаем Христос (Римл. 8:28-30; Мт. 10:29-31; 2 Кор. 4:15-18).
- V. Да научим тайната да вършим всичко в Христос като Този, Който ни укрепва, означава „да се молим за общение с Исус“, Който е нашият Цар, нашият Господ, нашата Глава и нашият Съпруг (Химн №784); молитвата, която се свързва с Бога, се състои от думи, изговорени искрено от сърцето:**

- А. Може да се намираме в ситуация на печал, потиснатост и разочарование; трябва да представим проблемите си пред Господа и да Му разкажем за тях; Той е най-добрият слушател; Той познава нашите чувства и съчувства на нашето сърце; Той може да ни утеши и да ни помогне.
- Б. Трябва да осъзнаем, че когато проведем цялостен разговор с Господа и излеем сърцето си пред Него, нашата интимност с Господа напредва и ние започваме да Го познаваме малко повече; интимната връзка с Него в такива моменти е сто пъти по-хубава от нашето обикновено общение с Него; благодарение на тази връзка ние растем в живота—Пс. 62:6-8; 56:8; вж. 1 Царе 1:15.
- В. Ако човек никога не е плакал пред Господа, ако той никога не е споделял радостта и тъгата си с Господа и никога не е говорил с Господа относно личните си дела, той никога не е имал интимно общение с Господа и никога не е имал дълбоко запознанство с Господа; можем да се приближаваме към Господа само когато Му разказваме всичко.
- Г. Той съчувства на всички наши проблеми; нашият Господ е готов да понесе всичките ни безпокойства и Той с радост иска да слуша нашето говорене; за да Му се наслаждаваме като живата вода на живота, трябва да Му говорим като на нашата духовна канара—Чис. 20:8; 1 Кор. 10:4; Изх. 17:6; *Химн* №248.
- Д. В заглавието на Псалм 102 се казва: „Молитва на скърбящия, когато е съкрушен и излива жалбата си пред Господа“; ние се оплакваме пред Бога, но нашето оплакване може да се окаже най-добрата молитва, най-приятната молитва за Бога; докато ние се оплакваме, Бог се радва, защото Той прави всичко да съдейства за добро, така че да станем съобразни с образа на Неговия Син—Римл. 8:28-29.
- Е. В Псалм 73 е записана искрената молитва на търсеция псалмист, който почти се беше препънал и съблазнил поради собствените си страдания и поради благополучието на нечестивите; той си мислеше, че напразно е очиствал сърцето си, защото вместо да се наслаждава на материално благополучие, той по цял беше измъчван и наказван всяка сутрин—стих. 12-16:
1. В Божието светилище псалмистът получи отговор на недоумението си относно благополучието на нечестивите (17-ти стих); първо, Божието светилище, Божието обиталище, е в нашия дух (Еф. 2:22) и второ, то е църквата (1 Тим. 3:15); да влизаме в Божието светилище, означава да се обръщаме към духа си и да отиваме на събранията на църквата и на събранията на служението; в духа си и в църквата ние получаваме божествено откровение и обяснение на всичките си проблеми.
 2. Благодарение на откровения си разговор с Господа и на влизането си в Божието светилище, псалмистът в крайна сметка беше толкова просветлен от Господа, че можа да Му каже: „Кого имам на небето? И на земята не желая нищо друго освен Теб. Чезне плътта ми и сърцето ми; но Бог е сила на сърцето ми и вечният ми дял“—Пс. 73:25-26.
 3. Бог иска тези, които Го търсят, да намират всичко в Христос и да не се отвличат от абсолютното наслаждение на Христос; окончателното желание на Бога в Неговата икономика е ние да живеем Христос, да величаем Христос и да придобиваме Христос за Негова слава в църквата—Фил. 1:19-21а; 3:7-8; Ис. 43:7; 1 Кор. 10:31; 6:20; 1 Петр. 4:11; Еф. 3:16-21.